

Lähteiden merkitseminen

Hyvä esimerkki, missä useampi lähde linkitettynä

<http://www.openmetsa.fi/wiki/index.php/Lehtikuusi>

Ensimmäinen lähde ensimmäisen kerran merkittynä:

<ref name="Sarvas, R. 2002.">Sarvas, R. 2002. Havupuut. 2. painos. Kustannusosakeyhtiö Metsälehti. Karisto Oy, Hämeenlinna. 531 s. ISBN 952-5118-33-9.</ref>

Lähdeviitteen merkintä

Lähdeluetteloon tuleva merkintä

Toinen lähde:

<ref name="Reinikainen, J. (toim.) 1997.">Reinikainen, J. (toim.) 1997. Lehtikuusi ja muut ulkomaiset havupuut. 2. painos. Kustannusosakeyhtiö Metsälehti. Gummerus Kirjapaino Oy, Saarijärvi. ISBN 952-5118-05-3.</ref>.

Lähdeviitteen merkintä

Lähdeluetteloon tuleva merkintä

Jos samaa lähdetä (toinen lähde) käytetään uudestaan:

<ref name="Reinikainen, J. (toim.) 1997." />.

Laitetaan vain lähdeviitteen merkintä

Kolmas lähde:

<ref name="Silander, V., Lehtonen, J. & Nikkanen, T. 2000.">Silander, V., Lehtonen, J. & Nikkanen, T. 2000. Ulkomaisten havupuulajien menestyminen Etelä-Suomessa - Performance of exotic conifers in Southern Finland. Metsäntutkimuslaitoksen tiedoksiantoja 787. 127 s. ISBN 951-40-1754-4.</ref>.

Lähdeviitteen merkintä

Lähdeluetteloon tuleva merkintä

Lähdeluettelon koodit

==Lähteet==

{{ Viitteet }}

Miltä lähteiden merkinnät ja lähdeluettelo näyttävät valmiina:

Lehtikuusen sydänpuu on tuoreena punertavanruskeaa ja pintapuu on kellertävän vaaleaa. Lehtikuusen kevätpuu vaihtuu jyrkästi kesäpuuksi, jonka osuus vuosilustossa on suuri.^[2] Tämän perusteella puuaineksen voi erottaa kuusen puuaineksesta. Lehtikuusta on perinteisesti käytetty kohteissa, joissa vaaditaan kestävyyttä lahoamista vastaan.^[1] Lahonkestossa on kuitenkin vaihtelua lajien ja yksilöiden välillä^[2] ja on muistettava, että vain sydänpuu on lahonkestävää^[3]. Lehtikuusella sydänpuun osuus ja samalla lahonkestoltaan hyvän puuaineksen osuus ovat suuria. Lehtikuusta voidaan hyödyntää pieninä määrinä paperin raaka-aineena muun havupuun seassa.^[3] Viherrakentamisessa lehtikuusi voi olla kaunis, mutta se menettää talveksi vehreytensä ja varistaa pihalle runsaasti kariketta.^[1]

Kertoo, kuinka monta kertaa on viitattu samaan lähteeseen tekstissä. Painamalla täältä jotain noista viittauksista pääseen siihen kohtaan, missä viittaus on tekstissä.

Lähteet

[^ v ≡] [muokkaa]

1. ↑ ^{1,0 1,1 1,2 1,3 1,4 1,5 1,6 1,7} Sarvas, R. 2002. Havupuut. 2. painos. Kustannusosakeyhtiö Metsälehti. Karisto Oy, Hämeenlinna. 531 s. ISBN 952-5118-33-9.
2. ↑ ^{2,00 2,01 2,02 2,03 2,04 2,05 2,06 2,07 2,08 2,09 2,10 2,11 2,12 2,13 2,14 2,15 2,16 2,17 2,18 2,19 2,20 2,21 2,22 2,23} Reinikainen, J. (toim.) 1997. Lehtikuusi ja muut ulkomaiset havupuut. 2. painos. Kustannusosakeyhtiö Metsälehti. Gummerus Kirjapaino Oy, Saarijärvi. ISBN 952-5118-05-3.
3. ↑ ^{3,0 3,1} Silander, V., Lehtonen, J. & Nikkanen, T. 2000. Ulkomaisten havupuulajien menestyminen Etelä-Suomessa - Performance of exotic conifers in Southern Finland. Metsäntutkimuslaitoksen tiedoksiantoja 787. 127 s. ISBN 951-40-1754-4.
4. ↑ ^{4,0 4,1} Hyvän metsänhoidon suositukset 29.6.2006. Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio. Saatavilla: <http://www.metsavastaa.net/files/metsavastaa/pdf/15FHyvan205Fmetsanhoidon5Fsuositukset2Epdf.pdf> Viitattu 23.7.2012.

Luokat: [360°](#) | [Kesä](#) | [Talvi](#) | [Artikkelit](#) | [Metsäluonto](#) | [Pitkät puut](#) | [Metlan tutkimuspuisto](#) | [Puulajikuvaukset](#)